



Teplýšovický občasník



občasník

vydává Obec Teplýšovice

3. číslo roku 2014

31. října 2014

Informační plátek pro Teplýšovice, Čeňovice, Humenec, Kochánov, Smilov, Zálesí

Vážení spoluobčané,

v pořadí třetí letošní vydání Teplýšovického občasníku vychází v období, v němž vedle jiných událostí, které by jistě stály za zmínění, došlo tedy mimo jiné i k naplnění čtyřleté periody vymezené pro funkční období zastupitelstev obcí. Říjnovými komunálními volbami bylo ukončeno to minulé a zároveň odstartováno nové. Dovolte mi proto, abych jménem svým a jistě i jménem Vaším poděkoval minulému zastupitelstvu za odvedenou čtyřletou práci. Ohlédneme-li se v čase, podařilo se od konce roku 2010 opravdu mnohé. Nemám v úmyslu zde vyjmenovat veškeré dosažené cíle, potažmo není na mě, abych je nějak hodnotil. Čtenář by si mohl myslet, že jde o hodnocení tendenční, proto neobjektivní, a tomu se hodlám skutečně vyhnout. Objektivně je může vyhodnotit pouze občan z pohledu, co jemu čtyřleté snažení sedmi zastupitelů skutečně přineslo a zda a do jaké míry bylo právě pro něho užitečné. Nicméně věřím, že se Obec Teplýšovice zase o kus posunula vpřed a že se podařilo udržet krok s trendem, který nasadila většina obcí, když budeme porovnávat třeba jen s obcemi v bezprostředním sousedství, nebo v rámci mikroregionu. Všude je vidět něco nového, což znamená, že dochází k hmatatelnému pokroku. Snad to nebude vypadat neskromně, když si dovolím přeci jen říci, že naše obec snáší srovnání s obcemi v měřítku Středočeského kraje, což se podařilo nesmazatelným způsobem právě v uplynulých čtyřech letech díky dosaženým oceněním v soutěžích o Vesnici roku, v konkrétním případě se dokonce neztratila ani v porovnání s těmi nejlepšími v republice. Úspěchy v soutěžích samozřejmě nejsou kalibrem, srovnávací šablonou pro hodnocení obcí. Měřítkem může být pochopitelně pouze úroveň spokojenosti či nespokojenosti občanů s podmínkami pro život v té které obci, a tyto podmínky v převážné míře přímo ovlivňují právě zastupitelstva místních samospráv.



Proto bych touto cestou chtěl za sebe a věřím, že i za převážnou většinu místních občanů, vyjádřit poděkování těm Naším minulým zastupitelům, kteří přímo ovlivňovali a utvářeli podmínky pro život vás ve všech místních částech Obce Teplýšovice ve volebním období uplynulém. Poděkujeme za odvedené úsilí zejména těm, kteří se rozhodli do toho nového z nějakých důvodů již nekandidovat. V první řadě jde o Ing. Miroslava Kratochvíla, který celá tři volební období, tedy od 9. 11. 2002 nepřetržitě, zastával funkci místostarosty. Jeho angažmá v nejvyšším orgánu obce, které vykonával vždy se zaujetím a s maximálním nasazením, s odborností, kreativitou sobě vlastní, bez ohledu na svůj volný čas a skutečně vysoké pracovní vytížení, které mu pochopitelně přinášela jeho hlavní profese, zanechalo na rozvoji naší obce nesmazatelnou výraznou stopu. Paní Janě Marešové ze Zálesí, která jistě nabyla ve svém prvním volebním období zkušenosti v řízení municipalit a která do rozhodování nejvyššího orgánu obce vnášela nezastupitelný ženský aspekt a úhel pohledu. Poděkování náleží Ing. Josefu Provazníkovi, jenž se do nově zvoleného zastupitelstva sice nedostal, přesto byl aktivním členem a výrazným přínosem pro obec a její vývoj celá tři funkční období předcházející.

Zmínil jsem, byť všeobecně, naplnění cílů, které si minulé zastupitelstvo vytýčilo a řady z nich se ctí skutečně dosáhlo. Existují však i rezervy, s nimiž se bude nutně vypořádat a není jich samozřejmě málo. Spolu s nimi čeká na nové zastupitele i řada nových výzev. Rok 2015, do něhož za pár týdnů neodvratně vstoupíme, bude sice již druhým rokem nového sedmiletého plánovacího období, ale de-facto první ostrou příležitostí k čerpání prvních dotačních prostředků z nových evropských fondů. To je namátkou jedna z výzev. Podaří se novému zastupitelstvu dosáhnout na evropské fondy alespoň nějakým dílčím způsobem? Tato disciplína bude určitě těžší v porovnání s tím minulým, nutno říci pro obec poměrně úspěšným, plánovacím obdobím.

Proto si vzájemně popřejme, aby nové zastupitelstvo obce bylo akčním zastupitelstvem, aby se mu opět naši obec podařilo posunout o nějaký ten pověstný krok vpřed a abychom si mohli po čtyřech letech říci, že to bylo funkční období, které občanům něco dobrého a nového přineslo. Hezké čtení dalších příspěvků tohoto vydání obecního periodika přeje

starosta obce

Každý konec je novým začátkem

Trochu jako klišé zní úvodní věta, nemyslíte? Přesto její hloubku doceníme, až se dostaneme do přímé konfrontace s jednou či druhou hodnotou. Od narození člověk neustále s něčím začíná, ale také končí. Pravděpodobně nejlepším začátkem je zrození nového života, ale jistě vás napadnou podobné, třeba i krásnější začátky. Opačnou hodnotu proti zrození si umí každý představit. Pro každého by bylo lepší neupínat se příliš k těmto mezním hodnotám, ale vnímat vše kolem sebe v širším kontextu, přemýšlet nad celým vývojem, dívat se více pod slupku, přímo do jádra věci, žít a uvědomovat si celý život. Není náhodou, že se právě průměrná hodnota více přibližuje k reálné.

Žijeme v době, ve které se nám daří ve velmi krátkém čase uskutečňovat své plány, které by ještě před pár lety byly zcela nemožné. Nezapomínejme ale na ty, kteří zde před námi, také ve svém produktivním věku utvářeli naši společnost, abychom dnes měli na čem stavět.

V letošním roce se v Čeňovicích zvonilo mnohem víc, než obvykle. Zvonem jsme připomínali dávné začátky a konce významných osobností, bohužel jsme také oznamovali i konce současné. Hlasem zvonu jsme vyprovázeli na poslední cestu naše blízké, kteří zde s námi spoluvytvářeli občanskou společnost.

Zvonili jsme:

Marii Semínové,

Marii Papežové,

Vlastě Hankové,

v Teplýšovcích nás opustil:

František Mikeš,

Antonín Poláček

Co dodat? Děkujeme Vám.

mk

Čtení z kroniky

Osm let mezi Vámi

Jak ten čas rychle utíká, víte určitě všichni sami. Z historického pohledu je to doba zanedbatelná a zajímavou se stane až po několika letech. Já Vás ale těmito osmi lety provedu již nyní. Podíváme se do nedaleké minulosti z mého pohledu a to jako hospodské i jako kronikářky obce.

Jistě už všichni víte, že hospoda ukončila svůj provoz a 26. září pohostila své poslední hosty. Podívejme se ale na úplný začátek našeho působení, do doby před již zmiňovanými osmi lety.

Psal se rok 2006 a naší rodinu čekal nový život ve Vaší obci. Těšili jsme se na nový domov, na novou práci a na nové tváře. Elánu i nápadů jsme měli na rozdávání a 13. prosince uspořádali pro místní hasiče výroční schůzi. Z našeho pohledu byla velkolepá a my jen žasli nad soudržností místních obyvatel. O tom, že hasiči bravurně bojují s přírodními živly i s žízni, jsme se s naprostou pravidelností přesvědčovali každý prosinec. Místním hasičům patří náš dík nejen za jejich zásahy, ale i za to, že nás podporovali svými návštěvami po celý rok. Rádi jsme jim jejich náklonost vraceli naší účastí na jejich plese v místní sokolovně a často se i stávalo, že k ránu se šlo k nám na česnečku.

Přelom února a března patřil každoročně zahrádkářům. Svým příchodem nám vždy připomněli, že jaro už je za dveřmi a naši hospodu provoněli prvními poslíčky jara – primulkami. Místní duo HUPR všem zahrál k poslechu i k tanci a my jen žasli, jak i starší generace umí rozjet zábavu na plné obrátky. Z hospody zněla hudba víc než často a to všech možných žánrů. Za těch osm let se zde vystřídal mnoho kapel či různých hráčů na všechno možné a já jen doufám, že vyjmenuji opravdu všechny.

Bylo to tedy již výše zmiňované duo HUPR hrající lidovky, dále místní rocková kapela LemRoucha, u které jsme mohli zaznamenat za ta léta neuvěřitelný posun a vývoj, country sešlost Zálesáci, AdostBand hrající rock, Čejkaband, trampská skupina SIOUX, country skupina Supp, duo Anabáze, duo AKCEmusic, kapela náctiletých BlackPitt, a jak jsem se již zmínila, přijelo k nám i mnoho muzikantů hrajících na

všechno možné. Mnohokrát zněla ze zdi dnes už prázdné hospody i diskotéka a DJ Andy, DJ Réza a DJ Bobeš pouštěli ty nejnovější hity pro mladé, ale i staré pecky pro nás pokročilé.

Někdy se uskutečnila i gramorevue a ze starých černých desek s mnoha šrámy se pak linula hudba 60. a 70. let. Zde zazářil coby DJ Mirek Tranta a na výběr jeho písniček a jeho diskografií budeme vzpomínat dlouho. Velkým hitem se stal Jukebox s téměř 90 000 písniček a KARAOKE. To pak zpíval kdokoliv a žasli byste, kolik se zde našlo talentovaných zpěvaček a zpěváků. Ve všední dny hrálo alespoň rádio a byl prostor k různým debatám.

Oblíbenou zábavou se staly tzv. tématické večery s hudbou. Vždy byl předem vyhlášen styl večera a všichni měli dostatek času sehnat stylové oblečení a v ten daný večer zazářit. Jen těžko lze popsat atmosféru, jaká u těchto akcí byla. Připomenu ty nejzajímavější a ti, kdo se zúčastnili, určitě rádi



zavzpomínají. Hawai párty, kde nechyběla písečná pláž, voda, palmy a plavky, Večerníčková párty s postavičkami z pohádek, kde nejvíc zazářila trojice Mach, Šebestová, Kadrnožková a pes Jonatán v podání Kláry Husenicové, Kačky Novotné, Miši Trantové a pejska Ťapiny, Večer slušného chování, kde byl nutný společenský oděv, vybrané chování a především vybraný slovník. Večer naruby, kde páni byli převlečeni za dámy a naopak....mnozí nebyli k poznání, Santus párty s popelnicí, pyžamo párty, Vánoce v červenci, kde zvoněl kapr, rybí polévka a salát, kde nechybělo cukroví a dáreček pod stromečkem pro každého, Rockotéka a velmi oblíbené večery v duchu 60. let, kde nejvíce zazářila svým vzezřením Iva Novotná, která jakoby vypadla z kultovního filmu Pelíšky.

V hospodě jste si zvolili svou historicky první MISS Teplýšovice, kdy jste po dobu 6. týdnů tajně hlasovali do uzavřené volební urny, aby pak komise zvolená z místních štamgastů hlasovací lístky sečetla a odevzdala je nám, jako pořadatelé. Během slavnostního galavečera pak byly vyhlášeny tři nejkrásnější dívky, které obdržely nejen šerpy, ale i korunku, kytice a dárky od sponzorů, mimochodem z řad místních občanů a nás jako pořadatelů. Nejkrásnějšími dívkami se tehdy staly 1. Míša Trantová, 2. Kačka Novotná a 3. Bára Dřízalová..... a miss sympatie večera získala Denisa Jiříková. Atmosféra večera byla tehdy neopakovatelná.

(pokračování na str. 3)



Osm let mezi Vámi pokračování

Pět let následujících po sobě patřilo podzimní sobotní odpoledne dětem a my pro ně pořádali drakiádu na kopci Kovárna. Děti se vždy sešlo ke třiceti a draků stejný počet. Zatímco nejmladší generace proháněla po obloze své draky, my hospodští pro ně připravili pohoštění, tombolu a diskotéku. Hospoda patřila jen jim.

Za těch osm let se mihlo obcí i několik postavíček, které stojí za připomenutí. Za všechny bych jmenovala Zdislavu, na kterou zapomene jen málokdo.

Osmkrát jsme přivítali Nový rok a věřili, že bude lepší, než ten předešlý.

Za těch osm let se v hospodě čp. 27 dalo dohromady mnoho párů. Některé lásky skončily dřív, než to kdo zaznamenal, jiné páry si řekly své ANO a další zamilované dvojice na tento krok ještě čekají.

Kolik se za těch osm let narodilo v obci nových miminek, neumím ani odhadnout.

Bohužel jsme byli svědky i té smutné stránky života a to, když jsme se v hospodě loučili s našimi zesnulými spoluobčany. A o tom ten život je. Něco končí a něco nového začíná. Pro nás bohužel končí žití mezi Vámi všemi v Teplýšovicích. Za těch osm let jsme zde našli mnoho přátel a věřím, že mnohá přátelství budou pokračovat i nadále. Jako kronikářka jsem nahlédla do Vaší dávné minulosti, do osudů vašich rodin a často slyšovala vyprávění, která zůstanou navždy v mé mysli. Ráda jsem pro Vás pořádala občasně besedy o historii, ráda jsem Vám byla nápomocná při hledání Vašich předků, ráda jsem zapisovala dění v obci do kroniky a ráda jsem psala články do občasníku. Ráda jsem mezi Vámi žila.

Přeji Vám všem hlavně hodně zdraví, štěstí, pohody a krásné žití ve všech obcích i osadách patřících k obci Teplýšovice.

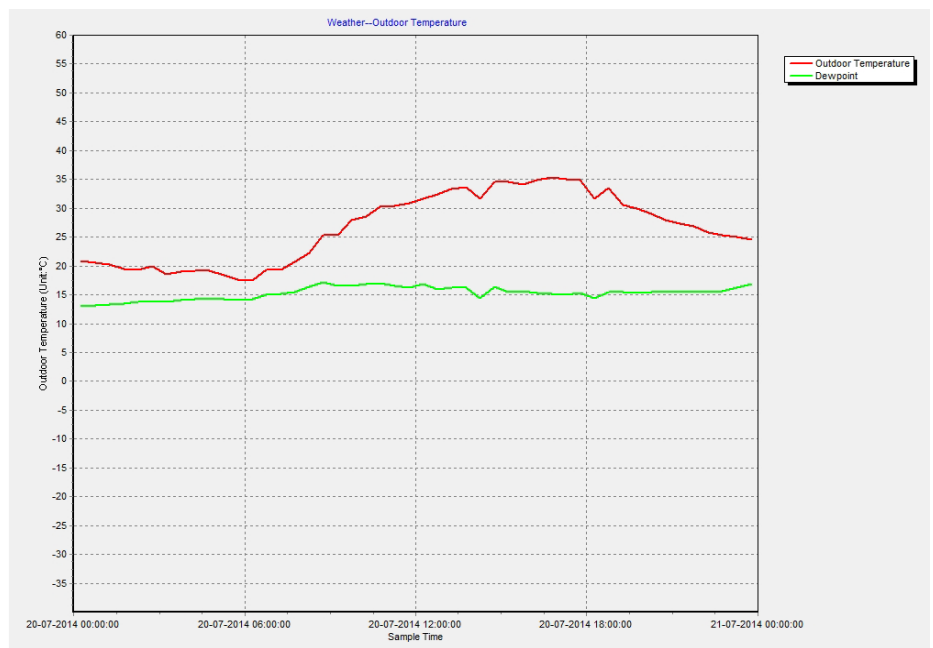
Renáta Procházková

Jaké bylo léto?

Vysvětlivky: Červená čísla značí údaje naměřené v Teplýšovicích. Černá čísla jsou průměrné hodnoty za celou Českou republiku za posledních 50 let. Nejvyšší (nejnižší) teplota je absolutní údaj naměřený během dne, zpravidla v 14:00 a v 7:00 hodin. Nejteplejší (nejchladnější) den je průměrný souhrn teplot v jednom dni (měřeno v 7:00, 14:00 a 21:00 hodin).

Červenec a srpen byly teplotně a srážkově celkem v normálu. Nejteplejším dnem letošního roku byl 20. červenec. Průběh teploty v tomto dni je zaznamenán v přiloženém grafu. Zářní bylo teplotně a hlavně srážkově nadprůměrné, což se projevilo nejen na snížení srážkového deficitu z letošní suché zimy, ale také nám to přineslo mnoho radosti v podobě lesů plných hub. Není divu – v září napršel téměř trojnásobek měsíčního průměru. Výrazně se na tom podílel pátek 5. 9., kdy odpoledne v Teplýšovicích spadlo 34 mm srážek. V blízkém okolí možná spadlo v tomto dni vody i více a projevilo se to například v přívalech a následných škodách v Kochánově. Na srpnových a zářijových údajích je ještě zajímavé to, že po nejstudenějších dnech v obou měsících přišla i nejstudenější rána.

Měsíc	Průměrná teplota (°C)	Srážky za měsíc (mm)	Nejvyšší teplota Nejteplejší den	Nejnižší teplota Nejchladnější den	Průměr v ČR (teplota, srážky)
Červenec 2014	+19,9	64	20. 7. +35,3°C 20. 7. +26,5°C	1. 7. +10°C 10. 7. +12,8°C	+17,3°C 84,0 mm
Srpen 2014	+16,4	86,5	2. 8. +29°C 2. 8. +23,5°C	25. 8. +5°C 24. 8. +10,8°C	+16,8°C 79,0 mm
Září 2014	+14,3	138	5. 9. +28°C 5. a 7. 9. +18,5°C	24. 9. +1°C 23. 9. +6,5°C	+12,8°C 54,0 mm



Popisek ke grafu: Na grafu je zaznamenán průběh teploty v nejteplejším dnu letošního roku, tedy neděle 20. 7. 2014. Červená linie značí teplotu naměřenou ve stínu. Z jejího průběhu je patrné, že absolutně nejvyšší teploty bylo dosaženo těsně po 17. hodině, kdy teplota vyšplhala na 35,3°C. Pro zajímavost ještě uvedu, že noc z 20. na 21. 7. byla tropická – teplota tuto noc neklesla pod 20°C. Byla to jediná tropická noc v letošním roce. Zelená linie značí teplotu rosného bodu, což je teplota, při které dochází ke kondenzaci vodní páry ve vzduchu a vzniká tím například rosa nebo mlha. Zjednodušeně řečeno zelená linie ukazuje teplotu, při které by tento den musela teplota poklesnout, aby bylo dosaženo uvedených jevů, tedy rosy nebo mlhy.

pg

Mateřská škola opět ožila

Po prázdninách kluci, holky spěchejte do naší školky. A tak se 1. září dveře naší třídní mateřské školy otevřely a začal nám nový školní rok.

Věříme, že si všichni užili do sytosti letního sluníčka, koupání a odpočinku.

Naši předškoláčky, dnes už školáčky, vykročili poprvé do školy a my ve školce přivítali nové „Borůvky“, „Meruňky“, „Citronky“.

V Borůvkové třídě nás učí paní učitelka Markéta Papežová a slečna uč. Lenka Matoušková, v Meruňkové třídě slečna uč. Kateřina Jonáková a pan učitel Tomáš Masár a v Citronkové třídě paní učitelka Marie Pavlasová společně se slečnou učitelkou Kateřinou Jonákovou.

I v tomto školním roce dětem nabízíme nové kroužky, máme naplánováno spoustu akcí, nápadů a plánů.

V nejbližší době se můžeme těšit na výlet do pražské ZOO, přijede k nám divadélko.

Ale také pro Vás připravujeme Vánoční tvořeníčko s rodiči společně s Vánoční čajovnou, kde uvítáme, jak rodiče dětí z mateřské školy tak i ze základní školy a nasajeme vánoční atmosféru a třeba se necháme i inspirovat, jak vyzdobit ve vánočním čase náš dům.

Tato akce proběhne 11. prosince v 15h v mateřské škole. Již teď se na Vás všechny moc těšíme.

Jedním z našich nápadů a v tuto chvíli už ne tajným nápadem, ale zcela pevným závazkem je vydávání novin s názvem Teplýšovický školníček z prostředí MŠ a ZŠ Teplýšovice. Jednalo by se o čtvrtletní vydání a na premiérové vydání se můžete těšit již v listopadu 2014 :).

Závěrem popřejme dětem, aby je pohoda a dobrá nálada neopustila po celý rok a pro nás učitele, bych ráda zmínila jedno pro mě krásné motto od Maxima Gorkého:

„Pro koho práce radostí, pro toho život štěstím“.

Za MŠ Teplýšovice Markéta Vobořilová - Papežová

Maty a mateřská škola

Vše začalo před více než dvěma lety. Bylo to v době, kdy byly všechny mateřské školky, včetně té v naší ulici, nacpané k prasknutí a konec mé mateřské se nezadržitelně blížil. Po nepřijetí Matyáška ve třech nejbližších školkách jsme se od kamarádů dozvěděli o možnosti přijetí do MŠ Teplýšovice. Okamžitě jsme na internetových stránkách zjistili podrobnosti a v den zápisu, na který určitě nikdy nezapomenu, vyrazili na první návštěvu školky. Cesta se zdála být v pořádku, ale sotva jsme minuli označení Teplýšovice, Matyášek začal v autě nepředstavitelně zvracet. Zvracel tak, jako snad nikdy předtím. Ihned jsem zastavila a úprkem spěchala zachraňovat nečekanou situaci, přičemž i mě jedna vlna zasáhla. V tom jsem si uvědomila, že to ještě není to nejhorší. Nejhorší bylo zjištění, že u sebe kromě vlhčených ubrousků nemáme vůbec nic. Ubrousky sice trochu pomohly, ale parfém, kterým jsme voněli, byl opravdu nezaměnitelný. I přesto jsme se do školky dostavili a paní učitelky nás i přes mé vysvětlení a výslovné varování pozvaly dál. Vše tedy nakonec dopadlo dobře a Matyášek byl do školky přijat.

Začátek byl náročný. Matyášek plakal, špatně jedl, na besídkách mlčel a byl hodně nemocný. Ale čas udělal své, objevili se kamarádi, důvěra v paní učitelky a láska ke školce jako takové. Školkovská kuchyně je doma také moc chválena, tedy až na jeden nedostatek. Palačinky by prý měly být v jídelničce častěji. S radostí také chválíme letní tábory pod vedením paní učitelky Markéty, na kterých jsme nesměli chybět a už teď se těšíme na další. Často nechybíme ani na akcích pořádaných mimo MŠ.

Letošní rok tedy dáváme opět MŠ v Čerčanech košem. Vážíme si obětavé práce, trpělivosti a vynaložené energie nejen paní učitelek, ale všech, kteří se na chodu MŠ podílejí.

Zároveň je nám ale velmi líto změn, ke kterým došlo s počátkem nového školního roku.

Eva Šobrová

Malíček už funguje pátým rokem

Když jsem před 3,5 lety naposledy navštívila se svými syny mateřské centrum Malíček v budově ZŠ Teplýšovice, nepomyslela jsem na to, že se tam ještě někdy podívám. Ale osud byl k nám štědrý a díky tomu se nyní mohu s naší roční Mařenkou setkávat na stejném místě s ostatními maminkami a jejich dětmi. A že nás je opět ve vsi na mateřské dovolené pozhnané! Centrum funguje každé pondělí od půl 9 do půl 12 a v plánu jsou během zimních měsíců i různá tematická dopoledne. Možnost hlídání dětí starších 2let bohužel odpadá, neboť paní vychovatelka Ottlová je plně vytížena ve školkové třídě Citrónků. I tak si ale myslím, že není na škodu jednou týdně zavítat do prostor školní družiny a nechat děti trochu „otrávat“, mezi ostatními batolaty. Občas na chodbě potkáme i školáčky, mezi které se v září zařadili také naši kluci. Ve škole je to zatím baví, samozřejmě že nejvíc tělocvik ☺, ale věřím, že postupně přijdou na chuť i všem ostatním zajímavým předmětům. Také jsme velmi rádi, že zde kromě dalších kroužků, mohou navštěvovat i hodinu náboženství.

Myslíme si, že stejně tak jako základní škola má v obci dlouholetou tradici i výuka náboženství a s tím spojené kulturní dědictví, jehož jsme my všichni nedílnou součástí. Vždyť vzájemná provázanost školy, společenského života obce, kulturního života obce, náboženských tradic a obyčejů, je patrná na každém kroku.

Markéta Provazníková



Škola žije svůj nový život.....

Prázdniny utekly jako voda a my jsme se znovu sešli v naší škole, abychom přivítali mezi nás nové prvňáčky a společně se pustili do práce. Věříme, že nám letošní slunné prázdninové dny daly dostatek možností odpočinku od školních povinností a nyní jsme již všichni připraveni absolvovat nových 10 měsíců náročnou školní práci. K tomu nám pomůže i to, že se nám v naší škole a školce nadále podaří udržovat pěkné a přátelské vztahy, a to jak mezi učiteli, tak i mezi dětmi. Společně se nám bude i snadněji pracovat, když nás žáci, budou chápat jako své přátele, kteří jim pomáhají nalézat cesty k poznání a vědění a jejich rodiče s námi budou spolupracovat, abychom jim tuto nelehkou cestu pokud možno usnadnili.

I v letošním roce jsme si pro ně připravili mnoho novinek. Spoustu nových kroužků v mateřince a v základce opět novou celoroční hru zaměřenou na jeden z významných světových objevů a to Objevení Ameriky. Také máme letos v ZŠ rozšířené vyučování o nepovinný předmět - sportovní hry. Celkově jsme propojili naše Rámcové programy, které jsme zaměřili na zdravý způsob života a sounáležitost s okolím a přírodou, která nás obklopuje.

Hned na počátku nového školního roku nás čekala jedna velmi významná událost v životě naší školy - oslavy 130. výročí působení školy v Teplýšovicích. Tyto oslavy byly pro nás o to významnější, že zahájily tzv. "pomyslně" novou éru historie naší školy. Společně s celým učitelským sborem a zástupci obce Teplýšovice jsme jejich přípravám věnovali celé druhé pololetí loňského školního roku a větší část letošních letních prázdnin. Když jsme společně nahlíželi v benešovském archivu do starých listin a matrik z let počátků školství v Teplýšovicích a setkávali se zde i nám se známými jmény, teprve jsme si uvědomili kolik místních rodin je spojeno s tradicemi a historií zdejší školy. Byly to až posvátné chvíle, když jsme četli o historických událostech, které známe z hodin dějepisu, popisovaných očima přímých účastníků. A tak jsme se při četbě mohli přenést do doby tehdejšího řídícího Šimona Krásnického a jeho očima sledovat zavraždění Ferdinanda a vypuknutí 1. světové války či čisti radostnou euforii pana řídícího Styblíka při popisování konce 2. světové války- „Květen, měsíc květů, krásy a radosti vždy volné nespoutané přírody, přinesl nám Čechům osvobození od smrtelného jha, které přes šest dlouhých let ničilo ducha i tělo hrdinného a krásného národa českého. Jsme zbaveni těžkých pout, česká duše se osvobozuje do plné šíře a hloubky, český národ začíná žít novým životem“.



Ta slova v nás zanechala opravdu hluboký dojem. Vedle těchto slov se najednou spousta věcí zdá malicherných. Avšak co jsme si uvědomili naplno, bylo, že odkaz posledních slov chceme naplňovat i v přeneseném významu na naší škole. I ona žije svůj nový život, kdy každým rokem se její lavice plní žáky, kterým my - učitelé chceme předávat nové vědomosti, poznání a zkušenosti a také lásku a vztah k místům, kde se narodili, vyrůstali a kam se snad jednou budou také plni hrdosti vracet.

A tak doufáme, že jsme vás nejenom potěšili nahlédnutím do historie, ale i setkáním s Vašimi bývalými spolužáky a odcházeli jste domů plni dojmů a hrdosti, že právě vy jste součástí místních dějin.

Vám všem přejeme, aby tento školní rok byl rokem plný úspěchů, radosti a pohody.

Učitelský sbor ZŠ a MŠ Teplýšovice



Indiánské stanování pro děti

Již na začátku, když jsme společně s Markétou a mojí mamkou založily kroužek cvičení pro děti, jsem si pohrávala s myšlenkou, že bychom mohly dětem cvičení něčím oživit a někam je v létě vzít, jak tomu bylo dříve. Když jsem to navrhla, holky s nadšením souhlasily. Abychom na vše nebyly jen samé ženy, požádala jsem o pomoc i mužské zastoupení v podání Vlasty Zajíčka, alias Zajdy. Společně jsme pak přemýšleli o vhodném místě, tématu a především termínu, abychom měli hezké počasí a mohlo se zúčastnit co nejvíce dětí. Nakonec jsme si vybrali, myslím správně: Indiánské stanování v teepee od 29. 8. 2014 do 31. 8. 2014 kousek od Zálesí, kde nám na víkend propůjčil svou louku Vláda Škvor. Přípravy byly náročné, ale myslím si, že se nám naše úsilí vyplatilo a dětem se stanování líbilo. Proto mi nyní dovozte, abychom se s vámi podělili o pár zážitků.

Již 14 dní předem jsme s napětím sledovali každý den počasí s přáním, aby nám vyšlo co nejlépe. Předpověď však byla jako na houpačce, a proto nám nezbylo nic jiného, než doufat, že bude hezky, což se nakonec vyplatilo. V pátek na nás od rána vykukovalo sluníčko a bylo jasné, že bude krásně. Se Zajdou jsme se proto pustili do příprav: vykopat ohniště, připravit latrínu, postavit velký vojenský stan, apod. Do toho nám přijel na pomoc Vítá Sahula, který přivezl dřevo a posekal trávu. Hned vzápětí nám přivezl Pavel Goby cisternu s vodou a odpoledne dorazilo očekávané teepee, které nám půjčil místní pan učitel- Jan Kadeřábek a spolu s Pepou Provozníkem nám ho pomohl postavit. Když bylo vše hotové, hurá do indiánského oblečení a za děti. Mezitím se nám však počasí zhoršilo a začalo pršet. Děti již netrpělivě čekaly před Sokolovnou, kde jsme měli sraz v 17:00. Odtud jsme je se Zajdou přepravovali „zebrou“ na místo stanování. Vzhledem ke změně počasí jsme museli zahájit stanování ve vojenskm stanu. Naštěstí se však jednalo pouze o krátkou přeháňku, kdy během 15 minut bylo po všem, sluníčko na nás opět vykukovalo a mohl tak začít oficiální program stanování. Abychom začali stylově, připa-



řili jsme si pro děti uvítací indiánský tanec, který zaznamenal velký úspěch, což nás velmi mile překvapilo. Následovalo rozdělení dětí do dvou kmenů, které si měly následně vymyslet vlastní název, vlajku a bojový tanec. Musím uznat, že děti byly opravdu originální a šikovné. Kmen č. 1 se nazval Černošci, kmen č. 2 Challenge a jejich vlajky a tance byly také velmi pěkné.



Vzhledem k pokročilému času, se však začal projevat hlad a tak jsme se společně odebrali k táboráku, kde jsme si opekli burty, zahráli na kytaru, zazpívali, zahráli různé hry (žabáka, zvířátka, apod.) a tím ukončili první den našeho stanování. Některé děti spaly v teepee, jiné chtěly spát ve vojenském stanu a dokonce se našli i tací odvážlivci, kterým se zachtělo spát pod hvězdami.



Druhý den jsme se probudili do mlhavého rána. V 8:00 jsme dali dětem budíček, následovala rozcvička v podání Zajdy, snídaně, hygiena a další program, tentokrát výroba indiánského oblečení. Dětem jsme nastříhali látku a sami si pak navzájem pomáhaly oblečení dodělat, dozdobit, něco pěkného si na něj namalovat, vyrobit si čelenku, apod. Mezitím jsme jim v lese rozmístili indicie (pravě i falešně a některé z nich velmi dobře schované), které je měly druhý den dovést k místu, kde se ukrýval poklad.

Během výroby oblečení na nás opět začalo vykukovat sluníčko, které nás vydrželo hrát po celý den, takže i v sobotu, nám počasí přálo. Když bylo oblečení hotové, již nic nebránilo v tom, aby stylově oblečené indiánské kmeny vyrazily hledat a obkreslovat indicie.



My jsme pak mezitím mohli připravit oběd: řízky s bramborovou kaší, kterou nám uvařil a přivezl můj tatka (Václav Kučera). Když se nám kmeny s indicemi vrátily, společně jsme se najedli a odebrali k polednímu, hodinovému odpočinku. Ve 14:00 nám začal další program a to soutěžní hry, na jejichž základě se mohl každý kmen, který danou soutěž vyhrál, zeptat na pravost jedné indicie a být tak blíže k rozluštění místa pokladu. Mezi tyto hry patřilo plnění kýble s pingpongovým míčkem vodou, kutálení medicinbalu hlavou, skákání v pytlí a střelení z opravdového, závodnického luku na terč, což si mohl nejprve každý několikrát vyzkoušet a poté v kmeni vybrat 3 nejlepší, kteří za kmen soutěžili.

Následovala půlhodinová pauza, ve které si měly kmeny připravit scénku na 3reklamy, které nám následně předvedly + módní přehlídka indiánského oblečení a na závěr

dne jsme si s dětmi zatančili náš úvodní indiánský tanec, který protože se líbil, tak mohli lidé také vidět na výročí založení ZŠ a MŠ v Teplýšovicích.

Kolem 19:00 jsme si dali večeři, tentokrát jsme měli guláš s knedlíkem a následoval večerní program. Abychom nebyly pozadu, připravila jsem si s mamkou scénku „Kampak jedeš

Frantíku?“, která doufáme, že děti pobavila. Poté děti hrály různé hry a my jsme se společně s dalšími dobrovolníky odebrali k přípravě noční hry, alias Bobříka.

Některé děti se bály více, jiné vůbec, ale celkově byly všichni velmi odvážní a noční hru zvládly na výbornou. Odměnou jim pak byl ohňostroj, který ukončil druhý den našeho indiánského stanování. Pak už jen indiánské sny o závěrečném pokladovém dni.



Závěrečný den nám začal také mlhavě, ale jinak klasika: 8:00 budíček, rozcvička, hygiena a snídaně. My jsme v mezičase ukryli poklad a hledání mohlo začít. Vzhledem k soudržnosti obou kmenů se kmeny nakonec dohodly, že budou hledat poklad společně a společně si jej také spravedlivě rozdělí. Sděly si proto indicie, které zjistily, že jsou pravé (především: čarodějnice, žába, rybník, kopec s lesem) a které falešné a nakonec z nich správně odvodily, že místem úkrytu pokladu je kopec Kuňovka. Společně jsme se proto vydali za pokladem, který nakonec děti našly a spravedlivě rozdělily. Na závěr jsme všem rozdali diplomy za noční hru, za účast na indiánském stanování, medaile + diplomy těm, kteří měli nejpocitivější účast na cvičení a rozloučili se naším tanečkem, na jehož závěr nám začalo pršet. Naskákali jsme proto do aut a vyrazili směr Sokolovna, kde si děti rozebraly věci, a doufám, že spokojené, plné zážitků a těch nejlepších dojmů odcházely domů.



Myslím si, že stanování mělo úspěch, všem se líbilo, a proto bychom chtěli i příští rok podobnou akci, ale zase v jiném stylu zopakovat.

Tímto bychom chtěli poděkovat všem, kteří nám s organizací nějak pomáhali, jmenovitě pak:

- panu učiteli Janu Kadeřábkovi, který nám půjčil teepee,
- Vláďovi Škvorovi, který nás pustil na louku,
- Pavlovi Gobymu, který nám přivezl cisternu s vodou,

- Víťovi Sahulovi, který nám posekal trávu a připravil dřevo,
- všem maminkám, které nám napekly všechno možné na snídani,
- obci Teplýšovice za příspěvek na jídlo,
- Petru Schwarzovi, Iloně Schwarzové, Vláďovi Dřízalovi a Pavlovi Kučerovi, kteří nám pomohli při noční hře pro děti,
- Alče Dřízalové a Iloně Schwarzové, které nám pomohly při hrách pro děti,
- Pepovi Provazníkovi, který nám zajistil dodávku na převoz věcí a pomohl při stavbě teepee,
- Václavu Kučerovi, který nám po celou dobu stanování zajišťoval čaj, vozil jídlo, apod.
- Radkovi a Daně Kučerovým, kteří nám poskytli ohňostroje,
- Firmě Bushman, která nám poskytla vojenský stan a „zebra“ auta,
- všem dětem, které se zúčastnily, protože bez nich by to samozřejmě nebylo ono.



Ještě mi dovolte krátké poděkování všem sponzorům, kteří nám přispěli na vybavení sokolovny, a zároveň Vám mohu s potěšením oznámit, že nám dorazily gymnastické kruhy, které se dětem velmi líbí a které by bez pomoci sponzorů nebyly.

Děkujeme:

SDH Teplýšovice, Janu Sahulovi z Čeňovic, Petru Podroužkovi ml., Romanu Papeži, Pavlovi Gobymu, Kristýně a Jirkovi Nulíčkovým, Iloně a Petru Schwarzovým, Petře a Tondovi Šmakalovým, Lence a Tondovi Sahulovým, Alče a Vláďovi Dřízalovým, Pavle Srbové, Blance a Romanu Kamenským, Milanovi a Janě Ottlovým, Markétě a Pepovi Provazníkovým, Daně a Radkovi Kučerovým, Pavlovi Kučerovi, Libuši Kučerové st., Libuši Kučerové ml., Blance Koudelkové, Obci Teplýšovice

Na závěr bych chtěla zmínit, vystoupení dětí z kroužku cvičení v Teplýšovicích na návsi u příležitosti výročí založení ZŠ a MŠ Teplýšovice. Děti ukázaly, že i za krátkou dobu se dá naučit mnoho věcí. Ať už ti nejmenší, kteří nikdy předtím na nářadí necvičili, tak velcí, kteří jej znají ze školy. Musím uznat, že pokroky a výsledky jsou vidět u všech. Stejně tak se jim povedl taneček, který se naučily na indiánském víkendy. Tímto patří všem dětem velké dík a pochvala. Stejně tak bychom chtěli poděkovat Pepovi Provazníkovi, který zajistil dodávku na převoz veškerého sportovního náčiní ze Sokolovny na návěs a zpět.

Libuše Kučerová ml.



Halloween. Co o něm možná nevíme...

Zdá se, že svátek tajemna, Halloween, se již zabydlel i u nás na Benešovsku. V loňském roce pořádaly Halloweenskou noc například Mateřské Centrum Hvězdička, Dům dětí a mládeže Benešov, Základní škola na Karlově nebo Gymnázium Benešov. Děti se převlékají do kostýmů, vyřezávají dýně, chodí v lampionových průvodech a ti starší třeba vytváří strašidelné zámky.

O Halloweenu rádi smyšlíme, podobně jako o svátku svatého Valentýna, jako o americkém vývozu spotřebitelské kultury. Svátek Halloween je ale ve své podstatě starší než Spojené Státy samy. Pojdme se tedy dozvědět něco více o svátku, na který se děti tak těší...



Halloween se pravděpodobně zrodil z festivalu sklizně a úrody starých Keltů, kteří žili na území dnešního Irsku. Festival Samhain, tedy konec léta, oslavoval sklizně, úrodu a léto, jež podle keltského kalendáře trvalo až do 31. října. Současně znamenalo přípravu zásob na zimu, jež začínala 1. listopadu.

Právě přechod léta do zimy v noci z posledního října na první listopadový den znamenal pro Kelty čas, kdy dochází k prolnutí světa živých a světa mrtvých. Keltové věřili, že právě zbloudilé duše mrtvých mohou napáchat škody na sklizni a obydlích, přivolat nemoce a zkázu. Zvyky, jichž se Keltové účastnili, daly základ pro některé dnešní zvyky spojené se svátkem Halloween. S postupem času, vlivem dalších kultur a vývoje se tyto zvyky přizpůsobovaly, některé vymizely, některé přibýly.

Dnešní symbol Halloweenu, tedy vyřezávané svítící dýně, mají svůj prapůvod právě u Keltů. Ti zavěšovali světla kolem svých obydlí, aby do nich zlí duchové nemohli vstoupit. Jako ideální lucerny se hodily právě dýně, jež se sklízely na podzim a bylo je možné vydlabat pro vložení svíčky. Ve Velké Británii v 17. století vznikl takzvaný Jack-O-Lantern, tedy "muži s lucernou" a nebo také "noční hlídač", což je dnešní dýně s vyřezaným strašidelným obličejem, jež zdobí řadu teras domů a která se rozsvítí právě na halloweenskou noc. K onomu muži s lucernou se váže mnoho pověstí, jež se snaží vysvětlit původ tohoto jména.

Zvyk převlékat se o Halloweenu do strašidelných kostýmů má svůj základ také u Keltů, kteří se převlékali, aby sami odstrašili zlé duchy od svých stavení.



Stejně tak další halloweenský symbol netopýra pochází z doby Keltů. Pro ochranu svých osad a také pro odehnání čarodějnic zapalovali Keltové hranice, podobné těm, které zapalujeme my na večer pálení čarodějnic. Věřili se, že tyto ohně přitahovaly hmyz a ten pak netopýry, a proto je bylo možné hojně vidět právě v noci na prvního listopadu.

S příchodem kultury starého Říma se festival Samhain spojil s oslavami římské bohyně ovoce a semen, Pomony a také s římským festivalem oslav smrti, Parentalia. Obávaná noc dostala nádech magičnosti. Halloween se tak obohatil o zvyk Bobbling for Apples, tedy lovení jablek s ústy ponořenými ve vědru s vodou. Tento zvyk má přinést pohled do budoucnosti v podobě iniciálu jména budoucího ženicha či nevěsty.

S příchodem prvních křesťanů do severní Evropy nastala pro festival Samhain doba temna. Křesťané se snažili tento pohanský svátek zcela vymýtit, ovšem v dalekém Irsku se festivalu dařilo dál, i když už v utajení. Popularita oslav se mimo jiné pravděpodobně stala zámkou

pro kalendářní změnu křesťanských svátků

Všech svatých a Památky všech zesnulých. Papež

Řehoř IV. roku 835 změnil datum oslav Všech svatých z původního

13. května na dnešní první listopad, aby tak odvrátil pozornost od slavností pohanských.

Současně se přesunul i svátek Památky všech zesnulých na druhého listopadu a katolická církev tak získala svůj oficiální Halloween, jež najednou získává podobu směsi starých pohanských a nových křesťanských zvyků. A tak se víceméně uchoval do dnešních dnů.

Název Halloween dostal tento svátek zkratkou slov All Hallows' Eve, tedy předvečer svátku Všech svatých. Anglické děti se vydávaly s lucernami, tedy s Jack-O-Lanterns, od domu k domu a nabízely modlitby za zemřelé výměnou za koláčky či drobné mince. Tento zvyk se dochoval obměněn do dnešních dnů a známe jej pod názvem Trick or Treat. Děti v řadě zemí dnes také, převlečení v maskách, chodí od domu k domu a "vykoledovávají" či "vystraší" si sladkosti. Převlékání a "koledování" jsou aktivitami, jež děti plánují a na něž se těší již celý měsíc říjen. Všeobecně se předpokládá, že je-li rozsvíceno světlo na verandě domu, děti mohou zaklepat a "vystrašit" si sladkost.

Halloween a USA

Svátek Halloween se tradičně slaví v anglicky mluvících zemích včetně Irsku, USA, Kanady, Puerto Rica, Austrálie, Nového Zélandu a Velké Británie. Díky globalizaci se tento svátek rozšířil i do dalších evropských států, Asie, a i do tak konzervativních států jako jsou Spojené Arabské Emiráty. Nejviditelnější je ovšem Halloween americký. Halloween do Spojených Států přišel v 19. století s irskými a skotskými přistěhovanci. Výborné úrody dýní ještě více zvýraznily jeho oslavy a začátkem dvacátého století se oslavoval napříč zemí i společenskými vrstvami. Halloween se dále vyvíjel a komunity si sami určovaly, jak bude vypadat. Roli hrály náboženské představy, ekonomické příslušnosti a společenská pravidla. Například ve velmi nábožensky založených společenstvích se Halloween neslavil pro jeho pohanský původ či zálibu v záhrobní.

Jindy zase děti z bohatých společenských vrstev odmítly obcházet domy, neboť toto považovaly za žebrační. V padesátých letech se stal Halloween nebezpečným pro zvyšující se počet tzv. kanadských žertíků, jež přecházely do vážného vandalství.



Halloween se stal sám strašákem i kvůli výhružkám otrávených sladkostí a byl téměř zakázán. Všechny tyto epizody však rychle pominuly a z Halloweena se stal nejrozšířenější svátek, jež díky své dnešní náboženské neutralitě má více příznivců než oslavy Vánoc. Přípravy svátku začínají již na začátku měsíce října, kdy si mnozí lidé vyzdobí své zahrady a domy halloweenskou výzdobou. Někdy postačí jednoduché dekorace, jindy jsou exteriéry i interiéry domu dokonalou imitací strašidelných zámků. V televizi se vysílají série strašidelných filmů, hororů či alespoň epizody nekonečných seriálů s halloweenskou tematikou. Děti si oblékají tematická trička s dýněmi a čarodějnicemi v typických barvách oranžové, černé a fialové. Všichni, tedy děti i dospělí, se rozmýšlejí při výběru kostýmu. Vítězí záliba v oblíbených filmových charakterech, originalita a u kostýmů pro starší i vtipnost či jak bude kostým slušivý a sexy. Kostýmy mohou být i reakcí na aktuální politické a zpravodajské události jako tomu bylo v roce 2010, kdy bylo možno vidět skupinky lidí převléknutých za chilské horníky jako reakci na záchranu horníku ze zavalených chilských dolů. Pouhá upravená papírová taška na hlavě teenagera může být oslňující, často však jsou k vidění kostýmy a make-upy, za něž by se nestyděly ani nejlepší filmová studia. Velká i menší města často pořádají průvody masek, jež mají mnoho přihlížejících. Například každoroční New Yorkská Halloweenská přehlídka kostýmů funguje od roku 1974 a pyšní se 60ti tisíci kostýmy a dvěma miliony návštěvníků. Kostýmům se mnohdy nevyhnou ani domácí mazlíčci, kteří soutěží o nejhezčí kostým v útulcích, veterinárních stanicích či salónech.

Na poslední říjnový den v podvečer se domácnosti otevírají koledujícím či spíše strašícím dětem a nabízejí se sladkostí. Současný trend je sice více a větší sladkosti, někteří rodiče ale v rámci osvěty zdravé výživy mohou nabízet zdravější alternativy. Mnohdy se ale stává, že děti sladkostí vyžadují a nabírají si jich i více, než je slušné. Náklady na nákup sladkostí se tak mohou i zněkolikanásobit a zaznívá otázka, do jaké míry se tyto nájezdy na sladké mohou tolerovat. Současně se stalo zvykem, že děti z chudších oblastí jsou dováženy "strašit" do bohatých čtvrtí města. Charitativní organizace ale často pořádají halloweenské párty pro děti vyrůstající v méně příznivých životních podmínkách.

Halloweenská noc potom patří dospělým a jejich halloweenským oslavám. Noc, kdy je dovoleno téměř vše, neboť tuto noc padají bariéry společenských konvencí. Každý může být kým, nebo čím chce být, obdivovat jiné kostýmy a nápady, procházet strašidelné domy a užívat si kouzla této kreativní, magické a svobodné noci.

A jaká je americká halloweenská ekonomika? Halloweenských oslav se každoročně účastní asi 158 milionů lidí a utratí za ně necelých 7 bilionů dolarů. Za sladkosti američané utratí zhruba 2 miliony dolarů, za kostýmy pro děti a dospělé potom 2,6 bilionu, na kostýmech pro své zvířecí mazlíčky zhruba 330 milionů a rozeslání halloweenských přání je přijde na 360 milionů dolarů. Mezi nejžádanější dětské kostýmy patří Ninja Turtle, Spider Man, princezna anebo víla. Mezi dospělými muži vedou zombie, piráti, vojáci, lékaři či policisté. Ženským kostýmům vévodí čarodějnice, zombie, pirátka, upírky, zdravotní sestry, dáblíce nebo princezny. Pejsci se nejvíce převlékají za hot dogy (horký pes neboli párek v rohlíku) a kočky za tygry.

Doufám, že vám tyto informace pro tento nám stále cizí svátek přiblížily a třeba si ho letos s dětmi o to více užijete. Happy Halloween!

Klára Pecková

Okolní krajina vybízí k procházce

Při procházce s kočárem v Čeňovicích je několik možností kam vyrazit. Pokud máte dost velká kola, je možno zkusit směr Humenec, kde krásně roste poměrně nově vysázená alej. Pak se můžete buď vrátit zpět, nebo udělat okruh přes Teplýšovice, když vám dítko hezky spí nebo trpělivě sedí na kočáru. To se týká i dalšího okruhu a tím je 6,5 km dlouhá trasa přes Strážkov, Věřice a Kochánov. To už je samozřejmě pro zdatnější matky, ne každá to zvládáme. Nejjednodušší řešení se tím pádem nabízí procházka k Frantovu království. Tam i zpět tak akorát pro všechny. Pane Františku Laštovko, děkujeme moc! Nyní to dokonce vypadá, že se obnovuje i rybník naproti, to by bylo skvělé. Podzimní krajina, čerstvý vzduch, to je přímo balzám na nervy.

Maminky na mateřské z Čeňovic



Loučení s prázdninami 2014

Letošní „Loučení s prázdninami“ proběhlo za velmi hojné účasti dětí i rodičů. Hlavním bodem zábavného programu bylo slavnostní uvedení přístřešku-pergoly k užívání, přestřizněním pásky našim panem starostou, který zaštil celý nápad výstavby a poskytl nám v rámci obce prostředky. Stejně jako v loňském roce i letos nám byl dovezen kopec sněhu s polárníkem na vrchu a následovalo to, co muselo a na co se děti těšily ...“tref sněhovou koulí koho chceš“... zajímavé bylo, že místní pan učitel byl rychle odhalen v převleku za polárníka a většina dětí našla ihned svůj cíl.

(pokračování na str. 10)



Touto cestou, mi ještě prosím dovolte, abych dodatečně poděkoval všem, kteří se na stavbě přístřešku jakkoliv podíleli a za léto postavili společně svépomocí krásnou pergolu se zakomponovaným stávajícím stánkem. Velmi milým překvapením bylo pro mě zjištění, že i přes dnešní úspěšnou dobu si řada z vás (oslnila zejména starší generace místních chlapů) našla a věnovala mnoho odpracovaného času (ale i materiálu, náradí atd.) pro společnou věc a opakovaně pomáhala v rámci možností na stavbě přístřešku, až do jeho dokončení. Z celé věci mi plyne velmi pozitivní dojem, že naprostá většina místních občanů, má zájem žít v budoucnu i nadále společným životem a účastnit se společných setkání na v místě pořádaných akcích. Jen podotýkám, že jsem „místní“ pouze o víkendech, tedy toto je nezaujatý názor a pohled místního „Pražáka“

Děkuji a těším se na další společné akce.

Martin Jirounek



Dětské hřiště v Čeňovicích

Dětské hřiště v Čeňovicích bylo zbudováno v roce 2005-6 prostřednictvím mikroregionu CHOPOS (byla získána dotace). Od té doby slouží ke sportovním hrám, jako cvičiště pro hasiče, veřejné místo pro pálení čarodějnic, místo k hraní pro školní i předškolní děti (v roce 2007 bylo doplněno o dřevěné hrací prvky ke stávající kovové průleze se skluzavkou) a v neposlední řadě pro pořádání hromadných akcí jako Dětský den, Loučení s prázdninami aj. Na tyto větší akce však bylo vždy potřeba zapůjčit stany - přivést je, sehnat lidi na postavení, poté složit, v případě deště i usušit a opět odvézt. Vzhledem k tomu, že tyto obecní stany z důvodu častého půjčování již dosloužily a navíc se na hřišti v případě náhlé změny počasí nebylo kde schovat před deštěm či naopak slunečními paprsky, rozhodli jsme se, že ke stávajícímu dřevěnému domečku, ve kterém jsou uskladněny stoly a židle, přistavíme pergolu podobně, jako tomu je v Kochánově. Stavba, přestože se na ni podílela většina vesnice, se protáhla na celé léto.



Vše začalo již 16. 4. 2014, kdy bylo nutno strhnout travnatý drn pod plánovanou pergolou, zem srovnat, doplnit pískem, který poskytla Katka Hálová a připravit pro položení 4 panelů, které dovezla a umístila Obec Teplýšovice den následný – 17. 4. 2014. Další akce stavby probíhala bohužel až po měsíci 17. 5. 2014, kdy byly zabetonovány kotvy pro upevnění trámů a to z důvodu čekání na řezivo a jeho následný nátěr. Samotná stavba započala o týden dále v sobotu 24. 5. 2014. Nepravidelných „pracovních sobot“ bylo nakonec 6. Stavba byla dokončena 23/08/2014 zprovozněním osvětlení nově postavené pergoly. Svolávacím znakem – tahounem byl sud piva, díky kterému bylo vždy dost lidí (od 5 do 12 dřičů). Poděkovat musíme nejen jim (strávili zde stovky brigádnických hodin), ale hlavně Obci Teplýšovice a jejímu starostovi Josefu Škvorovi, se kterým jsme projekt postupně realizovali (a někdy opravdu nebylo snadné zkrotit naše budovatelské plány). Dále nesmím v děkování zapomenout na Lukáše Doležala, který nám zajistil během stavby otevřený účet u firmy Doležalová s.r.o. *(pokračování na str. 11)*

a hlavně truhláři panu Jiřímu Šustovi z Vranova, který bez nároku na odměnu vyrobil VŠECHNY palubky přístavku (v množství cca 4 m³) z obecních prken. Jak již bylo zmíněno p. Jirounkem, přístavek na hřišti byl slavnostně otevřen p. starostou 30. 8. 2014 na akci Loučení s prázdninami. Věříme, že nám bude dobře sloužit a zvýší návštěvnost hřiště v Čeňovicích nejen z důvodu překonání každého počasí, ale i díky možnosti využití pro různé akce a turnaje.

Josef Provazník



Český svaz ochránců přírody
základní organizace Vlašim

Svíteťte tedy a tam, kde je to třeba

Vysoká spotřeba a nízká účinnost přeměny elektřiny na světlo, nedostatečná regulace osvětlení, zastaralá svítidla a další vlivy předurčují vysokou finanční zátěž jak pro obce, tak pro domácnosti. Ale nejen to. V mnoha případech nepřiměřené osvětlení působí lidem stres, poruchy spánku a zdravotní problémy. Také oslňuje řidiče a může být příčinou dopravní nehody. V neposlední řadě také osvětlování působí na volně žijící živočichy - způsobuje jim poruchy orientace, stres a zapříčňuje jejich zraňování a úhyn vysílením nebo v souvislosti s dopravou. Jak užívat osvětlení pouze k našemu užitku?

Typ zdroje: Nejméně hospodárné jsou běžné žárovky, o něco vhodnější jsou halogenové žárovky a nejhodnější kompaktní zářivky. Klasická žárovka přemění zhruba 90 % elektrické energie na teplo a jen 10 % na světlo. U úsporných zářivek je tento poměr v podstatě opačný. Za „zákazem prodeje žárovek“ stojí směrnice, která sice jejich prodej přímo nezakazuje, ale stanovuje normy pro minimální účinnost světelných zdrojů, tak jako je tomu například i u chladniček. Klasické žárovky tyto normy kvůli své neefektivnosti nesplňují a je třeba je vyměnit za úspornější zdroje - šetrnější jak k životnímu prostředí, tak k vaší peněžence.

Halogenové žárovky jsou zdokonalené klasické žárovky, výhodou je možnost stmí-

vání, okamžitý start a světlo podobné klasickým žárovkám. V porovnání s úspornými zářivkami však mají vyšší spotřebu. Úsporné kompaktní zářivky mají ve srovnání s klasickými žárovkami 6–20krát vyšší životnost. Nevýhodou je vyšší pořizovací cena (vzhledem k úspoře energie a mnohem delší životnosti se však náklady rychle vrátí) a nutnost vrácení vyhořelých zářivek zpět prodejci či do sběrného dvora.

Konstrukce svítidla by neměla dovolit svícení mimo prostor, který chceme osvětlit – např. chodník. Nevhodná jsou třeba svítidla v provedení „svítící koule“. **Nasměrování** - nevhodně působí např. reflektory svítící na oblohu nebo odrážející světlo do oken. **Výkon svítidla** je třeba volit podle velikosti a barevnosti osvětlovaného prostoru, i účelu, pro který potřebujeme svítit. Někde může být dobré svítit jedním výkonným zdrojem, jinde vícero slabšími zdroji pouze pro orientaci. **Časový režim** může provoz osvětlení velmi prodražit. Svítíte za denního světla? Svítíte v místech, kde právě nejste? Pak je něco špatně.

Základní škola a Mateřská škola Teplýšovice Vás srdečně zve na

VÁNOČNÍ JARMARK

Na programu bude:

- Vystoupení žáků ZŠ a MŠ
- Vystoupení stromu
- Rozsvícení stromu
- Prodej výrobků dětí
- Občerstvení

27. 11. 2014

v 16:00 hodin

před obecním úřadem

Těšíme se na vás